

SENTINȚA CIVILĂ nr. 91/2012

Ședința publică din data de 24 ianuarie 2012

Tribunalul format din:

PREȘEDINTE

GREFIER

Pe rol fiind judecarea acțiunii în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta SC [REDACTED] SRL împotriva pârâtelor DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚEULUI BISTRIȚA-NĂSĂUD și ADMINISTRAȚIA FINANȚELOR PUBLICE BISTRIȚA, având ca obiect anulare act administrativ fiscal.

Cauza s-a judecat în fond la data de 10 ianuarie 2012, concluziile reprezentanților părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta sentință.

TRIBUNALUL

Deliberând constată;

Prin cererea înregistrată sub nr. de mai sus, reclamanta SC [REDACTED] SRL a chemat în judecată pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud și Administrația Finanțelor Publice Bistrița, solicitând anularea deciziei nr. 68/16.11.2010 emisă de către Biroul de soluționare a contestațiilor în dosarul nr. [REDACTED] înregistrat la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud și achitarea de către Administrația Finanțelor Publice a municipiului Bistrița a sumelor de [REDACTED] lei plătită cu chitanța nr. [REDACTED]/15.03.2011 reprezentând impozit minim, de [REDACTED] lei plătită cu chitanța nr. [REDACTED]/15.03.2011 reprezentând majorări de întârziere, suma de [REDACTED] lei plătită cu chitanța nr. [REDACTED]/15.03.2011 reprezentând penalități și suma de [REDACTED] lei reprezentând taxă de timbru în dosar nr. [REDACTED] 190/2010.

În motivare se arată că pentru a nu intra sub incidența OUG nr.34/2009 privind impozitul forfetar, la data de 28.04.2009, cu nr. [REDACTED] a solicitat înregistrarea la ANAF ca fără activitate conform certificatului constatator emis de Oficiul Registrului Comerțului cu valabilitate "până la data începerii activităților prevăzute în obiectul de activitate".

Dacă se considera de către organul fiscal, că în aceasta speță, era obligatorie plata impozitului și se răspundea în acest sens, societatea avea alte posibilități și nu se ajungea la emiterea acestui titlu executoriu.

La data de 15.07.2010 s-a emis decizia de impunere [REDACTED] primită la data de 22.07.2010, pe care a contestat-o cu adresa nr. [REDACTED] 16.08.2010, la care de asemenea nu a primit răspuns.

La data de 08.09.2010, a fost emis titlul executoriu nr. 17, contestat pentru motivul ca neavând activitate, nu sunt venituri, nici baza de impozitare și impozitul pe profit din a cărui capitol fiscal face parte acest impozit forfetar are prevăzut la art. 17 Cod fiscal: "Impozitul pe profit se aplica după cum urmează:

a) În cazul persoanelor juridice romane și al persoanelor juridice cu sediul social în România, înființate potrivit legislației europene, asupra profitului impozabil obținut din orice sursa...."; Art. 18 alin. (4) "Pentru încadrarea în transa de venituri totale prevăzute la alin. 3, se iau în calcul veniturile totale, obținute din orice sursa, înregistrate la 31 decembrie a anului precedent, din care se scad..."

Se susține că a fost obligată să conteste la judecătorie titlul executoriu, tocmai datorită neprimirii unui răspuns la contestația către ANAF.

Ulterior s-a intrat în posesia deciziei 68/16.11.2010 emisă de Biroul de soluționare a contestațiilor din cadrul D.G.F.P Bistrița-Năsăud, care ocolește esența, adică neprimirea unui răspuns la adresa [REDACTED] /28.04.2009- motivul principal care a dus la impozitare, prin aceasta

încălându-se prevederile Legii 554/2004, adică art. 2 alin.1 lit. a) „persoana vătămată - orice persoană titulară a unui drept ori a unui interes legitim, vătămată de o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri; în sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vătămate și grupul de persoane fizice, fără personalitate juridică, titular al unor drepturi subiective sau interese legitime private, precum și organismele sociale care invocă vătămarea prin actul administrativ atacat fie a unui interes legitim public, fie a drepturilor și intereselor legitime ale unor persoane fizice determinate”; lit. h) „nesoluționare în termenul legal a unei cereri - faptul de a nu răspunde solicitantului în termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, dacă prin lege nu se prevede alt termen”.

De asemenea au fost încălcate și prevederile Codului de Procedura Fiscală, adică art. 70 ” Cererile depuse de către contribuabil potrivit prezentului cod se soluționează de către organul fiscal în termen de 45 de zile de la înregistrare. În situațiile în care, pentru soluționarea cererii, sunt necesare informații suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungește cu perioada cuprinsă între data solicitării și data primirii informațiilor solicitate”.

Se subliniază că în speță contestația depusă a fost înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Bistrița sub nr. [REDACTED] la data de 16.08.2010. Sunt 92 de zile până la data de 16.11.2010 - data deciziei.

La Direcția Generală a Finanțelor Publice s-a înregistrat sub număr [REDACTED] la data de 08.09.2010. Sunt 69 de zile până la 16.11.2010 - data deciziei.

Adresa pentru lămuriri către Registrul Comerțului sub același nr. [REDACTED] (dubios în sensul că registrele de intrări-ieșiri au ordine cronologică) s-a emis la data de 30.09.2010; răspunsul de la Registrul Comerțului cu date despre firmă a fost dat sub nr. [REDACTED] din 12.10.2010 și înregistrat la Direcția Generală a Finanțelor Publice BN sub nr. [REDACTED] la data de 27.10.2010 după 15 zile.

Din cele 69 zile termen cât s-a analizat numai la DGFP BN până la emiterea deciziei, dacă se scad 12 zile necesare Registrului Comerțului de a da răspuns, rezultă 57 zile, termen ce încalcă prevederile art. 70 din Codul de procedura Fiscală.

Se mai susține că dacă ANAF răspundea atunci la adresa [REDACTED]/28.04.2009, dacă își îndeplinea obligațiile legale, exista posibilitatea suspendării activității, înregistrării ca atare la Registrul Comerțului, fără activitate și nu mai era obligată reclamanta la plata impozitului forfetar.

Adresa nr. [REDACTED]/28.04.2009 a fost depusă atunci însoțită de certificatul constatator de la Registrul Comerțului, tocmai pentru o interpretare corectă și a evita intrarea sub incidența O.U.G. 34/2009.

Neîndeplinirea de către ANAF a unei obligații legale către contribuabil, în sensul că nu a răspuns unei cereri, este motivul principal pentru care se solicită anularea deciziei nr. 68/16.11.2010 și obligarea Administrației Finanțelor Publice a municipiului Bistrița la achitarea sumelor plătite.

Pârâta *Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud* a depus la dosar *întâmpinare* (cf. 31-40) prin care, în principal, a solicitat clarificarea obiectului dedus judecății, iar funcție de aceasta indicarea temeiului de drept al acțiunii, cu invocarea inadmisibilității petiției privind achitarea (restituirea) către reclamanta a sumei de [REDACTED] lei, reprezentând [REDACTED] lei), impozit minim, ([REDACTED] lei), majorări de întârziere, ([REDACTED] lei), penalități de întârziere și ([REDACTED] lei) taxa timbru în dosar nr. [REDACTED] 190/2010, a excepției lipsei calității procesuale pasive a acestei pârâte în ceea ce privește petiția de achitare (restituire) către reclamantă a sumei de [REDACTED] lei, iar în subsidiar a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Cu privire la excepția inadmisibilității petiției privind achitarea (restituirea) către reclamanta a sumei de [REDACTED] lei, se arată că pârâta *Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud* este autoritate publică investită legal în materia administrativ fiscală, astfel că față de reclamantă se manifestă ca organ de realizare a puterii de stat și nu ca persoană juridică de drept civil.

Reclamanta a apreciat că între ea și pârâta *Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud*, s-a născut un conflict generat de faptul că *Administrația Finanțelor Publice a municipiului Bistrița* a stabilit și încasat în mod greșit suma de [REDACTED] lei reprezentând impozit minim, majorări și penalități de întârziere.

Având în vedere expunerea de mai sus, rezultă în mod clar că acțiunea reclamantei este o acțiune în contencios administrativ și având în vedere prevederile art. 7 din *Legea nr.554/2004*

privind contenciosul administrativ, se observă că în cauza dedusa judecării reclamanta nu face dovada realizării unei proceduri prealabile cu pârâta în ceea ce privește solicitarea pretențiilor formulate, situație în care petitul de restituire este inadmisibil.

Dacă însă reclamanta înțelege să se prevaleze cu privire la acest petit formulat de scriptul nr. [redacted]/28.04.2009 adresat Administrației Finanțelor Publice a municipiului Bistrița, respectiv de scriptul nr. [redacted]/08.09.2010 înregistrat la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud, ca fiind acte de realizare a procedurii prealabile obligatorii pentru formularea petitului de restituire se subliniază că scriptul nr. [redacted]/28.04.2009 a fost adresat Administrației Finanțelor Publice a municipiului Bistrița și cuprinde solicitarea de înregistrare a reclamantei „fără activitate”; scriptul înregistrat sub nr. [redacted]/08.09.2010 la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud acoperă procedura prealabilă-fiscală doar în ceea ce privește decizia de impunere nr. [redacted]15.07.2010 și nu solicitarea de restituire a sumelor. Cum între plângerea prealabilă și acțiunea în contencios administrativ trebuie să existe o identitate de obiect, astfel încât numai atunci autoritatea publică poate examina în cunoștință de cauza pretențiile solicitantului în condițiile legii înainte să fie sesizată instanța de contencios administrativ, cum reclamanta nu înțelege să face dovada realizării unei plângeri prealabile obligatorii cu pârâta în ceea ce privește petitul de restituire, este dată excepția lipsei plângerii prealabile.

Cu privire la excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud în ceea ce privește petitul de achitare (restituire) către reclamanta a sumei de [redacted] lei reprezentând ([redacted] lei), impozit minim, ([redacted] lei), majorări de întârziere, ([redacted] lei), penalități de "întârziere și ([redacted] lei) taxa timbru în dosar nr. [redacted]190/2010, se arată că Decizia de impunere nr. 17944/15.07.2010 este act administrativ-fiscal emis de către Administrația Finanțelor Publice a municipiului Bistrița și nu de către pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud; sumele a căror restituire se solicită au fost achitate prin Trezoreria municipiului Bistrița, unitate fiscală subordonată Administrației Finanțelor Publice a municipiului Bistrița; iar potrivit dispozițiilor art.33 C.pr.fiscală coroborat cu OPANAF nr.2224/2011, Administrația Finanțelor Publice a municipiului Bistrița este unitatea administrativ teritorială ce administrează contribuabilul-reclamant din perspectiva colectării impozitelor și taxelor datorate bugetului general consolidat, astfel că nu se impune ca instanța să pronunțe o hotărâre în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud în ceea ce privește petitul de restituire.

Față de situația de mai sus, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud nu a fost și nu este implicată în nici un fel în ceea ce privește derularea procedurii de emitere a deciziei de impunere nr. [redacted]15.07.2010, încasarea sumelor a căror restituire se solicita și nici nu poate fi obligată la o eventuala restituire, întrucât nu este unitatea fiscală competentă ce administrează contribuabilul din perspectiva colectării impozitelor și taxelor.

În situația în care totuși, reclamanta a apreciat că se impune chemarea în judecată a Direcției Generale a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud ca organ ierarhic superior al Administrației Finanțelor Publice a municipiului Bistrița, aceasta tot nu are calitate procesuală pasivă cu privire la petitul de restituire, întrucât nu există nici o prevedere legală care să prevadă că organul ierarhic superior trebuie să stea în judecată alături de organele sale subordonate sau pentru aceste organe subordonate pentru faptele sau actele administrative emise de către acestea din urmă.

Pe fondul cauzei, s-a arătat că Decizia nr.68/16.11.2010 privind soluționarea contestației formulată în calea administrativă de atac împotriva Deciziei de impunere nr. [redacted]15.07.2010 este temeinică și legală sub toate aspectele.

În mod corect organul administrativ-jurisdicțional de la nivelul Direcției Generale a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud prin decizia atacată a respins ca fiind neîntemeiată contestația formulată pentru suma de [redacted] lei reprezentând impozit minim și a respins capătul de cerere vizând majorările de întârziere aferente, în suma de [redacted] lei.

De asemenea, se subliniază că organul administrativ-jurisdicțional de la nivelul Direcției Generale a Finanțelor Publice Bistrița Năsăud a reținut că, contestația formulată în calea administrativă de atac este îndreptată împotriva măsurilor dispuse prin Decizia de impunere nr. [redacted]15.07.2010 referitoare la obligațiile fiscale stabilite din oficiu de către organele fiscale ale

Administrației Finanțelor Publice a municipiului Bistrița, Biroul Registrului Contribuabili, Declarații fiscale și Bilanțuri persoane juridice în suma totală de [redacted] lei, constând în impozit minim în suma de [redacted] lei și majorări de întârziere aferente impozitului minim în sumă de [redacted] lei.

Examinând speța în raport cu documentele existente la dosarul cauzei, a cererilor și motivele invocate de către reclamanta-contestatoare și actele normative aplicabile speței, organul administrativ-jurisdicțional a supus analizei dacă reclamanta avea obligația plății impozitului minim stabilit din oficiu de către organele fiscale în condițiile în care la data emiterii deciziei de impunere (15.07.2010) reclamanta era în funcțiune, iar cererea depusă la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Bistrița înregistrată sub nr. [redacted]/28.04.2009 nu a fost operată în registrul comerțului.

Astfel organul de soluționare a contestațiilor în mod corect a reținut următoarele:

- potrivit adresei Oficiului Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Bistrița-Năsăud nr. [redacted]/12.10.2010 reclamanta, potrivit istoricului perioadei 01.01.2005-12.10.2010, era în funcțiune, ultima înregistrare de mențiuni în registru, fiind efectuată la data de 01.07.2002, vizând mențiuni cu privire la asociați/acționari;

- reclamanta și-a motivat contestația administrativă prin faptul că este fără activitate, depunând în probațiune Certificatul constatator emis de către Oficiul Registrului Comerțului la data de 25.11.2004 și adresa transmisă către Administrația Finanțelor Publice a municipiului Bistrița înregistrată sub nr. [redacted]/28.04.2009 prin care a fost solicitată înregistrarea „fără activitate.”

- incidente pentru clarificarea acestui aspect sunt dispozițiilor art. 18 alin.(2)-(6) și pct.11 ind. 15 și 6 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal aprobate prin HG nr.44/2004 actualizate prin HG nr.488/28.04.2009 coroborate cu cele ale art.237 alin.(1) lit. c) și alin.(2) din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, care stipulează următoarele:

Art.18C.fiscal:

(2) Contribuabilii, cu excepția celor prevăzuți la alin.(1), la art. 13 lit.c-e, art. 15 și 38, în cazul cărora impozitul pe profit este mai mic decât suma impozitului minim pentru transa de venituri totale corespunzătoare, prevăzute la alin. (3), sunt obligați la plata impozitului la nivelul acestei sume.

(3) Pentru aplicarea prevederilor alin.(2), sumele corespunzătoare impozitului minim, stabilite în funcție de veniturile totale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, sunt următoarele:

Venituri totale anuale (lei)	Impozit minim anual (lei),
0-52.000	2.200

(4) Pentru încadrarea în transa de venituri totale prevăzută la alin. (3), se iau în calcul veniturile totale, obținute din orice sursă înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, din care se scad:

- veniturile din variația stocurilor;
- veniturile din producția de imobilizări corporale și necorporale;
- veniturile din exploatare, reprezentând cota-parte a subvențiilor guvernamentale și a altor resurse pentru finanțarea investițiilor;
- veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, conform reglementărilor legale;
- veniturile rezultate din anularea datoriilor și a majorărilor datorate bugetului statului, care nu au fost cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, conform reglementărilor legale;
- veniturile realizate din despăgubiri de la societățile de asigurare;
- veniturile prevăzute la art.20 lit. d).

(5) Contribuabilii prevăzuți la art.34 alin.(1) lit. b) efectuează pentru trimestrele I-III comparația impozitului pe profit trimestrial cu impozitul prevăzut la alin.(3), recalculat în mod corespunzător pentru trimestrul respectiv, prin împărțirea impozitului minim anual la 12 și înmulțirea cu numărul de luni aferente trimestrului respectiv. În situația în care perioada impozabilă începe sau se încheie în cursul unui trimestru impozitul minim prevăzut la alin. (3) se recalculează corespunzător numărului de zile aferente trimestrului respectiv. Pentru definitivarea impozitului pe profit datorat se efectuează comparația impozitului pe profit anual cu impozitul minim anual prevăzut la alin. (3).

(6) În situația în care perioada impozabilă începe sau se încheie în cursul anului, pentru definitivarea impozitului pe profit datorat se efectuează comparația impozitului pe profit aferent perioadei respective cu impozitul minim anual prevăzut la alin. (3) recalculat în mod corespunzător pentru aceeași perioadă.

Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal:

11ind.1. Contribuabilii menționați la art.13 alin. (2) din C. fiscal la determinarea impozitului datorat, vor avea în vedere următoarele:

a) calculul impozitului pe profit aferent trimestrului/anului, potrivit prevederilor titlului II din C. fiscal;

b) încadrarea în transa de venituri totale anuale prevăzută la art.18 alin. (3) din C. fiscal în funcție de veniturile totale anuale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, din care se scad veniturile prevăzute la art. 18 alin. (4) din C. fiscal;

c) stabilirea impozitului minim anual/trimestrial datorat corespunzător transei de venituri totale anuale, determinată potrivit lit. b);

d) compararea impozitului pe profit trimestrial/anual cu impozitul minim trimestrial/anual și plata impozitului la nivelul sumei celei mari;

11ind.5. Prevederile art.18 alin. (2) din C. fiscal nu se aplică societăților în inactivitate temporară înscrisă în registrul comerțului, conform prevederilor art.237 din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care contribuabilii intră în inactivitate temporară în cursul anului, prevederile art.18 alin. (2) se aplică pentru perioada cuprinsă între începutul anului și data când societatea înregistrează la oficiul registrului comerțului cererea de înscriere de mențiuni. Dacă perioada de inactivitate temporară încetează în cursul anului, contribuabilii aplică prevederile art.18 alin. (2) de la data încetării inactivității temporare, corespunzător cu perioada din an rămasă până la 31 decembrie."

11ind.6(...) Nu intră sub incidența impozitului minim societățile care la data de 01.05.2009 se aflau în inactivitate temporară și aceasta încetează în cursul anului 2009, pentru perioada aferentă de la încetarea inactivității până la 31.12.2009.

Art.237 alin.1 lit. c) din Legea nr.31/1990:

„La cererea oricărei persoane interesate, precum și a Oficiului Național al Registrului Comerțului, tribunalul va putea pronunța dizolvarea societății în cazurile în care:

c) societatea și-a încetat activitatea, nu are sediul social cunoscut ori nu îndeplinește condițiile referitoare la sediul social sau asociații au dispărut ori nu au domiciliul cunoscut sau reședința cunoscută."

Art.237 alin.2 Legea nr. 31/1990:

„Dispozițiile alin.(2) lit. c) nu sunt aplicabile în cazul în care societatea a fost în inactivitate temporară, anunțată organelor fiscale și înscrisă în registrul comerțului. Durata inactivității nu poate depăși 3 ani."

În lumina dispozițiilor legale mai sus antecitate rezultă în mod clar faptul că sunt exonerati de la plata impozitului minim datorat potrivit art.18 alin.(2)- (4) din C. fiscal și contribuabilii aflați în inactivitate temporară, potrivit prevederilor art.237 din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, cu condiția ca această mențiune să fie anunțată organelor fiscale și înscrisă în registrul comerțului potrivit dispozițiilor pct. 11ind.5 din Normele de aplicare a Codului Fiscal.

Ori cum reclamanta nu a procedat decât la anunțarea organelor fiscale cu privire la inactivitatea temporară, fără a solicita Oficiului Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Bistrița Năsăud înscrierea acestei mențiuni, obligațiile principale privind impozitul minim de lei ca au fost legal și corect determinate.

De asemenea, în mod corect s-a reținut că nu sunt obligați la plata impozitului minim contribuabilii care se afla în situațiile de inactivitate temporară reglementate imperativ de prevederile pct.11ind.5 și 11ind.6 din Normele de aplicare a Codului, însă la fel de corect s-a reținut că reclamanta SC SRL potrivit probatoriului existent la dosarul de soluționare a contestației, nu se afla în nici una dintre situațiile legale de inactivitate.

Reclamanta a înțeles să depună în probațiunea stării de inactivitate temporară Certificatul constatator emis de către Oficiul Registrului Comerțului la data de 26.11.2004, însă trebuie observat că acesta atestă că s-a înregistrat declarația pe proprie răspundere sub nr. 19.11.2004,

conținut care reclamanta nu desfășoară activitățile prevăzute în actul constitutiv sau modificator în spațiul destinat sediului social din [redacted], [redacted] nr. [redacted], Bl. [redacted], Ap. [redacted] județul Bistrița - Năsăud.

Cu privire la acest document probatoriu, organul de soluționare a contestațiilor în mod corect a statuat că și în ipoteza în care spațiul specificat în certificatul constatator ar fi singurul pe care reclamanta l-ar deține și în care își desfășoară activitățile prevăzute prin actul constitutiv, legiuitorul prin dispozițiile art. 237 alin. (2) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale stipulează că durata inactivității nu poate depăși trei ani, acest termen fiind reglementat și de către art. 15 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 359/08.09.2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice autorizate, întreprinderilor individuale, întreprinderilor familiale și a persoanelor juridice, ori prin raportare la data de 19.11.2004 (data înregistrării) și la de 24.11.2004 (data prelucrării) inactivității atestată prin certificatul depus în probațiune, se poate observa că acest certificat este valabil până la începerea activităților prevăzute în actul constitutiv sau modificator fără însă a depăși perioada de trei ani de la data atestării declarației.

De asemenea, în mod corect nu a fost înșușită de către organul administrativ jurisdicțional susținerea reclamantei potrivit căreia, nu se poate impozita numai venitul obținut întrucât impozitul minim a fost introdus prin OUG nr. 34/2009, ori cu privire la acest aspect trebuie observat că potrivit actului normativ dacă impozitul pe profit este mai mic decât suma impozitului minim anual, contribuabilii sunt obligați la plata sumei înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, iar cum reclamanta a înregistrat venituri totale pentru anul 2008 în suma de 0 lei, s-a încadrat la prima tranșă de venituri 0 lei-52.000 lei, la care îi corespunde un impozit minim anual de [redacted] lei.

Menținându-se ca fiind legale măsurile dispuse prin Decizia de impunere nr. [redacted]/15.07.2010 cu privire la suma de [redacted] lei reprezentând impozit minim, în mod corect a fost respins capătul de cerere privind majorările de întârziere, accesoriile urmând principalul.

În drept, s-au invocat prevederile art. 115-118 C. procedură civilă și toate actele normative și normele juridice enunțate.

Pârâta *Administrația Finanțelor Publice Bistrița* a depus la dosar *întâmpinare* (f. 55-57) prin care a solicitat respingerea acțiunii și menținerea ca legală și temeinică a deciziei nr. 68/16.11.2010 dată în soluționarea contestației depusă de către reclamantă împotriva deciziei de impunere nr. [redacted]/15.07.2010.

În motivare se arată că prin Decizia de impunere nr. [redacted]/15.07.2010 emisă de către *Administrația Finanțelor Publice Bistrița* s-a stabilit din oficiu în sarcina reclamantei impozit minim în suma de [redacted] lei și majorări de întârziere aferente în cuantum de [redacted] lei, în conformitate cu art. 18 alin. 3 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal.

Din analiza documentelor aflate la dosarul fiscal s-a constatat faptul că nu sunt înregistrate venituri în anul fiscal 2009, conform situațiilor financiare încheiate la 31.12.2008, iar obligațiile corespunzătoare impozitului minim sunt pentru trimestrul II 2009- [redacted] lei, pentru trimestrul III 2009- [redacted] lei, iar trimestrul IV - [redacted] lei, în total suma de [redacted] lei, suma la care se adaugă majorări de întârziere în cuantum de [redacted] lei.

Potrivit prevederilor Codului Fiscal, contribuabilii, cu excepția celor prevăzuți la alin. (1), la art. 13 lit. c)- e), art. 15 și 38, în cazul cărora impozitul pe profit este mai mic decât suma impozitului minim pentru tranșa de venituri totale corespunzătoare, prevăzute la alin. (3), sunt obligați la plata impozitului la nivelul acestei sume.

Pentru aplicarea prevederilor art. 18 alin. (2), sumele corespunzătoare impozitului minim, stabilite în funcție de veniturile totale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, sunt următoarele: venituri totale anuale între 0-52.000 lei = [redacted] lei impozit minim anual.

Prevederile art. 18 alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică societăților în inactivitate temporară înscrisă în registrul comerțului, conform prevederilor art. 237 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care contribuabilii intră în inactivitate temporară în cursul anului, prevederile art. 18 alin. (2) se aplică pentru perioada cuprinsă între începutul anului și data când societatea înregistrează la oficiul registrului comerțului cererea de înscriere de mențiuni. Dacă perioada de inactivitate temporară încetează în cursul anului, contribuabilii aplică prevederile art. 18 alin. (2) de la data încetării inactivității temporare, corespunzător cu perioada din an rămasă până la 31 decembrie.

Totodată, art. 237 alin. 1 lit. c) din Legea 31/1990 privind societățile comerciale, „la cererea oricărei persoane interesate, precum și a Oficiului Național al Registrului Comerțului, tribunalul va

putea pronunța dizolvarea societății în cazurile în care: societatea și-a încetat activitatea, nu are sediul social cunoscut ori nu îndeplinește condițiile referitoare la sediul social sau asociației au dispărut ori nu au domiciliul cunoscut sau reședința cunoscut”, iar aliniatul 2 al aceluiași articol stipulează că "dispozițiile alin. (1) lit. c) nu sunt aplicabile în cazul în care societatea a fost în inactivitate temporară, anunțată organelor fiscale și înscrisă în registrul comerțului. Durata inactivității nu poate depăși 3 ani."

Din cele mai sus menționate, rezultă că sunt exonerati de la plata impozitului minim și contribuabili aflați în inactivitate temporară, însă cu condiția ca această mențiune să fie anunțată organului fiscal și, în mod obligatoriu, înregistrată în registrul comerțului, ori în cazul din speță societatea reclamanta nici nu a anunțat organul fiscal cu privire la această mențiune și nici nu a fost operată în Registrul Comerțului, la data emiterii deciziei de impunere aceasta figurând în stare de funcțiune.

În ceea ce privește restituirea sumelor stabilite prin Decizia de impunere nr. [REDACTAT] 15.07.2010, menționează că instituția în cauză are o creanță certă, lichidă și exigibilă; aceasta creanță a SC [REDACTAT] SRL către bugetul de stat este stabilită printr-un titlu executoriu.

Potrivit art. 379 cod procedură civilă certitudinea creanței există atunci când este constatată printr-un titlu executoriu, hotărâre judecătorească sau act administrativ, în cazul obligațiilor fiscale.

Ca modalitate de individualizare a obligației bugetare, titlul de creanță bugetară reprezintă actul juridic prin care se stabilește întinderea obligației de plată ce revine contribuabilului, el fiind un act de constatare și individualizare a sumelor de bani datorate ca impozite și taxe. Potrivit art. 141 cod pr. fiscală titlul de creanță devine titlu executoriu la data când creanța fiscală este scadentă prin expirarea termenului de plată prevăzut de lege.

Or, potrivit art. 117 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală: "Se restituie, la cerere, debitorului următoarele sume: a) cele plătite fără existența unui titlu de creanță; b) cele plătite în plus față de obligația fiscală; c) cele plătite ca urmare a unei erori de calcul; d) cele plătite ca urmare a aplicării eronate a prevederilor legale; e) cele de rambursat de la bugetul de stat; f) cele stabilite prin hotărâri ale organelor judiciare sau ale altor organe competente potrivit legii; g) cele rămase după efectuarea distribuirii prevăzute la art. 170; h) cele rezultate din valorificarea bunurilor sechestrate sau din reținerile prin poprire, după caz, în temeiul hotărârii judecătorești prin care se dispune desființarea executării silite."

În speță, din moment ce pe calea contestației pe cale administrativă nu au fost anulate titlurile executorii nu există nici un motiv temeinic pentru ca aceste creanțe ce fac obiectul Deciziei de impunere nr. [REDACTAT] 15.07.201 să fie restituite.

În drept, s-au invocat dispozițiile articolelor 115-118 Cod procedură civilă și O.G.92/2003 privind Codul de procedură fiscală și prevederile Legii 554/2004.

Examinând cu prioritate, conform art. 137 al. 1 Cod procedură civilă, excepțiile invocate de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud, în ceea ce privește **excepția neparcurgerii procedurii prealabile** referitor la capătul de cerere având ca obiect restituirea sumelor, tribunalul o va respinge ca neîntemeiată, în condițiile în care, potrivit art. 2 al. 1 lit. j din Legea nr. 554/2004, **plângerea prealabilă** este definită ca fiind „cererea prin care se solicită autorității publice emitente sau celei ierarhic superioare, după caz, reexaminarea unui act administrativ cu caracter individual sau normativ, în sensul revocării sau modificării acestuia”, procedura prealabilă fiind concepută în dreptul administrativ ca o cale care poate oferi persoanei vătămate posibilitatea de a obține rezolvarea diferendului prin recunoașterea dreptului sau a interesului legitim vătămat, mai rapid, fără mijlocirea instanței, iar nu ca un obstacol în exercitarea dreptului de acces liber la justiție.

Cum în speța dedusă judecării, societatea reclamantă a înțeles să se supună jurisdicției administrative speciale, așa cum este ea definită de art. 2 al. 1 lit. e) din Legea nr. 554/2004, în sensul contestării titlului de creanță în condițiile art. 205 – 218 Cod procedură fiscală, urmărindu-se evident prin aceasta înlăturarea obligației de plată stabilită în cuprinsul titlului de creanță, nu se poate pretinde necesitatea parcurgerii plângerii prealabile în ceea ce privește petiția acțiunii introductive referitor la obligarea AFP Bistrița la restituirea sumelor stabilite prin titlul de creanță și notificate spre plată prin titlul executoriu nr. 17/2010, câtă vreme restituirea sumelor este subsecventă analizării legalității actului administrativ - fiscal, revocarea sau modificarea titlului de

creștă fiind posibilă, așa cum s-a subliniat mai sus, doar în condițiile procedurii administrativ-jurisdicționale.

Referitor la *excepția calității procesuale pasive* a pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud, invocată de această pârâtă cu privire la același petit, tribunalul reține că atât prin acțiunea introductivă, cât și prin precizările făcute în ședința publică din data de 29.11.2011 de către reclamantă în sensul că pretențiile bănești sunt formulate doar împotriva pârâtei AFP Bistrița, Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud fiind în procesuată în ceea ce privește petitul de anulare a deciziei nr. 68/16.10.2010, va respinge ca fiind lipsită de obiect această excepție.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Prin decizia de impunere privind obligații fiscale stabilite din oficiu nr. [redacted]/04/15.07.2010 emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice a mun. Bistrița s-a stabilit în sarcina reclamantei SC [redacted] SRL obligația plății unui impozit pe profit aferent perioadei 1.05.2009- 31.12.2009 în cuantum de [redacted] lei plus majorări de întârziere pentru intervalul de timp 27.07.2009 – 30.06.2010 în sumă de [redacted] lei, avându-se în vedere referatul privind estimarea bazei de impunere nr. [redacted]/04/13.07.2010 pentru depunerea fără sume a declarațiilor privind impozitul pe profit minim aferent trimestrelor II-IV 2009.

Împotriva acestei decizii de impunere, reclamanta a formulat contestația înregistrată sub nr. [redacted]/16.08.2010 la AFP Bistrița (f.18-21) solicitând anularea acestui act, motivat de faptul că prin cererea nr. [redacted]/28.04.2009 solicitase pârâtei AFP Bistrița înregistrarea ca „fără activitate”, conform certificatului constatator emis de Registrul Comerțului, tocmai pentru a nu intra sub incidența OUG nr. 34/2009.

În aceste condiții, s-a constituit dosarul nr. 70/2010 la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud – Biroul de soluționare al contestațiilor, contestația reclamantei împotriva măsurilor dispuse prin decizia de impunere nr. [redacted]/04/15.07.2010 fiind soluționată prin decizia nr. 68/16.11.2010, în sensul respingerii ca neîntemeiată (f. 9-12).

S-a reținut în motivarea acestei soluții că decizia de impunere nr. [redacted]/15.07.2010 emisă de AFP Bistrița a avut în vedere argumentele și modalitatea de calcul ce se regăsesc în referatul privind estimarea bazei de impunere nr. [redacted]/13.07.2010, referat prin care, conform art. 83 al. 4 Cod procedură fiscală, s-a estimat baza de impunere și s-a procedat la stabilirea din oficiu a obligației de plată ca urmare a depunerii fără sume a declarațiilor privind obligațiile de plată la bugetul de stat (cod formular 100), secțiunea impozit minim datorat pe trimestrele II, III și IV al anului 2009.

Față de situația de fapt invocată de contestatoare, organul de soluționare al contestațiilor a avut de stabilit dacă aceasta avea obligația de a plăti impozitul minim stabilit din oficiu de organele fiscale, în condițiile în care la data emiterii deciziei de impunere (15.07.2010) societatea era în funcțiune, iar cererea depusă la AFP Bistrița sub nr. [redacted]/28.04.2009 nu a fost operată în registrul comerțului.

De necontestat este că potrivit datelor prezentate de Oficiul Registrul Comerțului pe lângă Tribunalul Bistrița-Năsăud, f. 16 dosar nr.70/2010, contestatoarea s-a aflat și se află în stare de funcțiune, ultima înregistrare în registrul comerțului fiind operată la data de 1.07.2005 vizând „asociații/acționarii” și denominarea, conform Legii nr. 348/2004.

S-a reținut că certificatul constatator emis de Oficiul Registrul Comerțului la data de 26.11.2004 nu satisfacea cerințele impuse de art. 11⁵, 11⁶ din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, art. 237 din Legea nr. 31/1990 și art. 18 al.2 și 4 Cod fiscal care stabileau că sunt exonerați de la plata impozitului minim datorat contribuabilii aflați în inactivitate temporară, conform prev. art. 237 din Legea nr. 31/1990, condiția fiind aceea că această mențiune să fie anunțată organelor fiscale și înscrisă în registrul comerțului, înscris care nu făcea decât să ateste că a fost înregistrată declarația pe proprie răspundere sub nr. [redacted]/19.11.2004: „societatea nu desfășoară activitățile prevăzute în acul constatativ sau modificator, în spațiul destinat sediul social din Bistrița, Aleea Sălciilor, bl. 2 ap. 5, jud. Bistrița-Năsăud”, cu atât mai mult cu cât, raportat la prevederile art. 237 al. 2 din Legea nr. 31/1990, durata inactivității nu putea depăși 3 ani, în acest sens fiind și dispozițiile art. 15 al. 1 lit. a din Legea nr. 359/2004.

Tribunalul apreciază că, față de înscrisurile existente în dosarul nr. 70/2010, decizia Biroului de soluționare a contestațiilor din cadrul DGFP Bistrița-Năsăud este legală câtă vreme certificatul

constatator eliberat în baza declarației pe proprie răspundere înregistrată sub nr. [redacted]/19.11.2004 de către ORC de pe lângă Tribunalul Bistrița-Năsăud (f. 23 dosar) nu atesta inactivitatea temporară a societății reclamante, înscrisă în registrul comerțului conform prev. art.237 din Legea nr. 31/1990, contribuabilii menționați la art. 18 al. 2 Cod fiscal fiind scutiți de la plata impozitului minim doar în situația în care societatea comercială se află în inactivitate temporară înscrisă în registrul comerțului (pct. 11⁶ din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal prevăzând în mod clar că „nu intră sub incidența impozitului minim societățile care la data de 1.05.2009 se aflau în inactivitate temporară și aceasta încetează în cursul anului 2009 pentru perioada aferentă de la încetarea inactivității până la 31.12.2009”). De asemenea, în mod corect s-a stabilit că date fiind disp. OUG nr. 34/2009, chiar dacă nu s-a obținut nici un venit, impozitul pe profit fiind mai mic decât suma impozitului minim anual, contribuabilii sunt obligați la plata sumei corespunzătoare impozitului minim stabilită în funcție de veniturile totale înregistrate la data de 31.12 a anului precedent, încadrarea reclamantei realizându-se în disp. art. 18 al. 3 prima tranșă venituri „0 lei - 52000 lei” căreia îi corespunde un impozit minim anual de [redacted] lei.

Pentru aceste considerente se va respinge cererea de anulare a deciziei nr. 68/16.11.2010 emisă de pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud.

Însă, instanța reține că prin cererea nr. [redacted]/28.04.2009 reclamanta solicita AFP Bistrița înregistrarea ca „fără activitate” pentru a nu intra sub incidența prevederilor OUG nr. 34/2009, anexând certificatul constatator din 26.11.2004 emis de ORC de pe lângă Tribunalul Bistrița-Năsăud (f. 22-23), prin prezenta acțiune considerându-se prejudiciată (în sensul art. 2 al. 1 lit. a și lit. h din Legea nr. 554/2004), ca urmare a faptului că organul fiscal deși avea în competență, conform art. 32 al. 4 Cod procedură fiscală, asistența și îndrumarea contribuabililor privind aplicarea prevederilor legale referitoare la impozite, taxe, contribuții sociale și alte venituri sociale, nu i-a comunicat nici un răspuns la această solicitare, context în care a considerat-o ca fiind tacit acceptată.

Într-adevăr, cap. II din OG nr. 92/2003 consacră „principiile generale de conduită în administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat”, art. 7 al. 5 stipulând că „organul fiscal îndrumă contribuabilul în aplicarea legislației fiscale”, îndrumare care se face fie ca urmare a solicitării contribuabililor, fie din inițiativa organului fiscal, în concret acest atribut de asistență și îndrumare a contribuabililor realizându-se conform art. 32 al. 4 din aceeași ordonanță, de către ANAF și unitățile subordonate conform procedurii stabilite prin OPANAF nr. 1338/2008.

Astfel, art. 1 din acest ordin stabilește la al. 2 că îndrumarea și asistența contribuabililor în domeniul fiscal se asigură de structurile enumerate la lit. a-e printre care și administrațiile finanțelor publice prin serviciile/birourile/compartimentele de asistență a contribuabililor.

Față de sfera de cuprindere a activității de îndrumare și asistență a contribuabililor reglementată de art. 2 al Ordinului nr. 1338/2008, aici regăsindu-se și furnizarea de informații cu caracter general în legătură cu modul în care contribuabilii trebuie să procedeze pentru a beneficia de un drept fiscal, tribunalul apreciază că Administrația Finanțelor Publice Bistrița avea obligația de a încunoștința reclamanta, față de cererea de a fi înregistrată ca „fără activitate” pentru a nu intra sub incidența prev. OUG nr.34/2009, cu privire la pașii ce trebuiau parcurși și aspectul că certificatul constatator emis de ORC de pe lângă Tribunalul Bistrița-Năsăud, atașat cererii nr. 9309/2009, nu satisfacea cerințele impuse de art.237 din Legea nr. 31/1990 și art. 11⁵ din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, tăcerea acestui organ fiscal fiind indubitabil de natură a aduce prejudicii persoanei juridice, cuantificate tocmai în sumele stabilite în cuprinsul deciziei de impunere emisă la data de 15.07.2010, în condițiile în care sunt verificate cerințele impuse de art. 2 al. 1 lit. a și h din Legea nr. 554/2004, societatea comercială fiind vătămată de autoritatea publică în cauză tocmai prin nesoluționarea cererii - faptul de a nu răspunde contribuabilului în termen de 30 de zile de la înregistrarea acesteia.

În condițiile în care, ca urmare a emiterii titlului executoriu nr. [redacted]/8.09.2010 și a somației din aceeași dată vizând suma de [redacted] lei datorată în temeiul deciziei de impunere nr. [redacted] 2010, reclamanta a procedat în data de 15.03.2011 la achitarea sumei stabilite în sarcina sa (a se vedea chitanța seria [redacted] nr. [redacted]/15.03.2011 – fila 7 dosar), respectiv [redacted] lei, tribunalul va admite cel de-al doilea capăt de cerere vizând obligarea pârâtei Administrația Finanțelor Publice Bistrița la restituirea sumei totale de [redacted] lei reprezentând contravaloare impozit minim și majorări de

întârire, față de disp. art. 1 al. 1 și art. 8 al. 1 din Legea nr. 554/2004, mai puțin suma de [REDACTED] lei achitată cu titlu de taxă de timbru în dosarul nr. [REDACTED]/190/2010 al Judecătoriei Bistrița, dosar în care s-a promovat contestația la executare împotriva titlului executoriu menționat anterior, prin sentința nr. [REDACTED]/2010 această instanță dispunând respingerea ca neîntemeiată contestația la executare, reținând în esență că nu s-au invocat vicii ale executării silite, ci s-au contestat sumele de plată art. 172 al. 3 Cod procedură fiscală nepermițând exercitarea unui control în calea contestației la executare sub aspectul legalității percepției sumelor, câtă vreme exista procedura specială reglementată de art. 218 Cod procedură fiscală.

Așa fiind, aspectul că societatea contestatoare în mod greșit a ales calea contestației la executare pentru a obține înlăturarea obligației de plată a sumei menționate în titlul executoriu nr. [REDACTED] prin invocarea unor aspecte care țin de fondul problematicei supusă prezentului control, în condițiile Codului de procedură fiscală, conform art. 205 și urm. din acest act normativ, nu poate fi pus în seama pârâtei Administrația Finanțelor Publice a mun. Bistrița, necunoașterea legii neputând fi invocată în acest context.

Nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge ca neîntemeiată excepția neparcurgerii procedurii prealabile referitor la capătul de cerere având ca obiect restituire sume, invocată de pârâta **Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud**.

Respinge ca fiind lipsită de obiect excepția calității procesuale pasive a pârâtei **Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud**, invocată de această pârâtă cu privire la același petit.

Admite, în parte, acțiunea în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta SC [REDACTED] SRL, cu sediul în [REDACTED] nr. [REDACTED] sc. [REDACTED] ap. [REDACTED] jud. Bistrița-Năsăud în contradictoriu cu pârâtele **Direcția Generală a Finanțelor Publice Bistrița-Năsăud și Administrația Finanțelor Publice Bistrița**, ambele cu sediul în Bistrița, str. 1 Decembrie, nr. 6-8, jud. Bistrița-Năsăud și, în consecință:

- respinge cererea de anulare a Deciziei nr. 68/16.11.2010 emisă de pârâta DGFP Bistrița-Năsăud, ca neîntemeiată;

- obligă pârâta AFP Bistrița să restituie reclamantei suma totală de [REDACTED] lei reprezentând contravaloare impozit minim și majorări de întârziere.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 24.01.2012.

PREȘEDINTE,
[REDACTED]

GREFIER,
[REDACTED]

Red/dact:

[REDACTED]
27.02.2012/4 ex